

[Bertel Haarder.]

ketinget og derefter ministeren til at handle lidt hurtigt. Jeg mener, at en tilslutning i udvalget til hovedprincippet i de 4 partiers forslag vil gøre det muligt for ministeren at tillade kommunerne at køre videre med deres forsøg, indtil vi til efteråret kan få udformet den myndiggørelse, der lægges op til i forslagene.

Jeg er ked af, at indenrigsministeren ikke er til stede, for det er vel i virkeligheden ham, dette drejer sig om, det er hans ministerium, der har forbudt kommunerne at køre videre. Jeg mener, at det akutte problem og måske det eneste, vi kan nå at løse i denne samling, er at forhindre, at disse forsøg, som ser lovende ud, bliver standset. Jeg vil bede arbejdsministeren om at overveje, om vi dog ikke i det mindste kunne gøre det.

De bekymringer, arbejdsministeren havde, forstår jeg fuldt ud, og de er jo næsten nævnt i de tre partiers forslag. Jeg vil prøve at dæmpe ministerens bekymringer ved at nævne, at der jo er tale om tidsbegrænsede løntilskud. Man kunne f. eks. tænke sig, at de højst kunne vare et halvt år. Man kunne også tænke sig, at man for at undgå, at kommuner så at sige lodser arbejdsløse ind over hinandens kommunegrænse, kan sige, at det skal være på kommunens eget arbejdsmarked. Endelig er det understreget, at det hele skal være på forsøgsbasis, og det vil sige, at vi får en afslutning på det, hvis der skulle vise sig noget som helst uholdbart, når det har kørt en tid.

Jeg mener, alle disse ting gør, at vi må kunne sige: ja, men så lad os dog forsøge det med disse mange begrænsninger, for at det kan blive prøvet i praksis, og for at vi deraf kan se, om vi skal lade det konservative forslag gå for fuld udblæsning med en statslig løntilskudsordning. Det er jo rigtig nok, at der er tale om støtte til danske virksomheder, det har hr. Kurt Hansen ret i, men kun hvis arbejdsgiveren opretter en arbejdsplads, som ellers ikke ville være blevet oprettet. Det er kun i det tilfælde, man får løntilskud, for det er da klart, at en kommune ikke ville finde sig i, at en virksomhed, der sidste år fik løntilskud, men siden har fyret den pågældende, nu kommer og vil have en ny med løntilskud, sådan at man kan køre med løntilskud hele tiden til en læredreng, eller hvad det nu er. Det er klart, at sådan vil ingen kommune administrere det, og derfor mener jeg, at den indvending, man kommer med,

at der er tale om massiv støtte til arbejdsgiverne, nægtelig er en støtte på betingelser, nemlig på betingelse af, at der bliver oprettet et job, som ellers ikke ville være blevet oprettet.

Så vil jeg endelig sige til sidst, at hr. Bolvig har ret i, at man muligvis bør lade kommunerne spille en større rolle i dette med at bekæmpe arbejdsløsheden. Han nævnte en ting, nemlig at kommunerne måske oven i købet skulle have lidt del i den understøttelse, der spares af staten. Man kunne også føje til, at man måske også på anden måde kunne lade kommunerne spille en større rolle. Det mener jeg vi bør overveje i udvalget, så den tanke, som hr. Bolvig dér nævnte, vil jeg godt for mit eget vedkommende udtale stor støtte til at vi også kulegraver lidt.

Til hr. Kurt Hansen vil jeg til sidst blot sige, at det er rigtigt, at det ville være billigt i den nuværende situation at forøge mængden af offentligt ansatte på de bestående institutioner. Det er fuldstændig rigtigt. Det løser bare overhovedet ikke vore økonomiske problemer her i landet, og det er dem, vi her prøver at yde et lille bidrag til løsning af.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Det er fremgået temmelig klart af bogstaveligt talt samtlige ordføreres indlæg, at der er en ganske bred tilslutning til målsætningen bag disse forslag og samtidig en erkendelse af, at der knytter sig ganske mange problemer til deres gennemførelse, hvorfor de egner sig ideelt til udvalgsarbejde og næppe til at blive løst under en førstebehandling her i salen.

Derfor skal jeg ikke prøve at forlænge denne førstebehandling alt for meget, men kun svare på et par konkrete ting.

Hr. Kurt Hansen brugte ca. halvdelen af sit indlæg til at tale om det offentlige ansættelsespolitik. Det var interessant, men det virkede, som om hr. Kurt Hansen havde været forhindret i at være i tinget tidligere på dagen, da statsministeren brugte temmelig meget af sin tale til at gennemgå regeringens holdning til forholdet mellem udvidet offentlig service og en bedre sikring af beskæftigelsesmulighederne.

Til hr. Bolvig skal jeg blot sige den praktiske ting, at som det fremgik af ungdomsarbejdsløshedskonferencen i forrige uge, er det regeringens hensigt at drøfte med de politiske partier muligheden for oprettelsen af et særligt tværministerielt sekretariat til bekæmpelse specielt